

Jeg er i denne sammenhæng opmærksom på, at lejelovgivningen ikke løser problemerne for de mennesker, der bliver nødt til at fraflytte deres bolig, og der er så absolut også et hensyn at tage til disse mennesker i denne sag. For de fraflyttende familier må der gøres en indsats for at sikre, at de ikke får yderligere problemer i forbindelse med flytningen, men derimod færre.

Derfor mener jeg, at det må være naturligt for kommunen at undersøge, hvilken form for støtte det kan være hensigtsmæssigt at give efter reglerne i den sociale lovgivning.

Det er selvfølgelig kommunens socialforvaltning, der må foretage den konkrete vurdering. Jeg vil dog i denne sammenhæng pege på den mulighed, der er for som led i en målrettet indsats at udpege en fast kontaktperson for et barn eller en ung og for hele familien.

At kontaktpersonen tilknyttes hele familien indebærer, at indsatsen ud over at inddrage forældrene og børn/unge, også inddrager eventuelle andre familiemedlemmer, som kan være af betydning for en forandring af forholdene i familien. Inddragelse af andre familiemedlemmer i arbejdet kan især være relevant i forhold til familier med anden etnisk baggrund end dansk, hvor fx onkler, tanter, bedsteforældre mv. kan spille en væsentlig rolle i familiens hverdagsliv.

For så vidt muligt at forhindre tilsvarende situationer i at opstå igen i fremtiden må det af de forskellige aktører på området overvejes, hvilke tiltag det mere generelt kan være hensigtsmæssigt at inddrage som led i forebyggelsesarbejdet.

Den forebyggende indsats på området kan blandt andet løses med nogle af redskaberne i almenboligloven. Det er opfattelsen, at flere af de handlemuligheder, der findes for kommuner og boligorganisationer, med fordel vil kunne bringes i anvendelse med henblik på at undgå en gentagelse af de uheldige situationer, som dem vi ser i Gellerupparken. Boligorganisationerne kan eksempelvis efter aftale med kommunerne benytte de fleksible udlejningsregler med henblik på at fremme en mere afbalanceret beboersammensætning, ligesom kommunerne også

har mulighed for at tage højde herfor i forbindelse med anvisningen af mennesker med boligsociale problemer til almene boliger. Almenboligloven hører under Økonomi- og Erhvervsministeriet.

Det er vigtigt at arbejde for, at boligområder i almindelighed får en beboersammensætning, der er præget af mennesker med forskellig etnisk, national, kulturel og social baggrund, og blandt andet disse tanker indgår da også i regeringens arbejde med en strategi mod ghettoisering, der bl.a. giver de ghettoramte boligområder en række yderligere redskaber med henblik på at sikre en mere afbalanceret og bæredygtig beboersammensætning.

Jeg mener i denne sammenhæng også det er vigtigt at pege på, at man allerede i Gellerupparken har opbygget et netværk med inddragelse af de lokale indvandrerforeninger.

Der udføres således et bestemt arbejde med henblik på at fremme dialogen om aktuelle spørgsmål og dermed dæmme op for en ikke ønsket udvikling. Hermed afgives der signal om, at der er brug for forældrene og de unge til at samarbejde om problemerne, som systemet nok kan reagere overfor men ikke løse alene. Et sådant medejerskab til problemstillingerne har der været positive erfaringer med i lokalområdet.

Det kan endelig fremhæves, at en klubmedarbejder ved Klubberne i Gellerup har modtaget Den Kriminalpræventive Pris 2004 for en særlig indsats for at fremme dialogen.

Det kan oplyses, at Økonomi- og Erhvervsministeriet overfor Socialministeriet har oplyst, at man er enig i det anførte vedrørende almenboligloven.

Hermed slutter de skriftligt besvarede spørgsmål.
